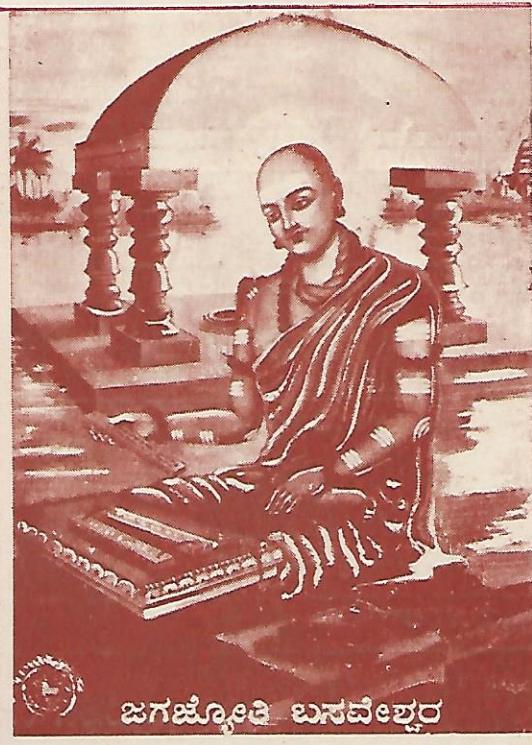

ಬಸವ ಪದ್ಮ

ಸಂಪುಟ ರೂ ಸಂಚಿಕೆ ೨ ಮೇ ೧೯೭೯

ಜಗದ್ರೂಪ ಬಸವೇಶ್ವರ

ಾವೆಂಬ ಷ್ಟೈಲೆಟಿಯಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿರಣವೆಂಬ ತ್ವೇಲವನೆರೆದು
ಬ ಬಕ್ತಿಗೆ ಬಹವಣ್ಣನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಣ್ಣಸೆಲು
ಾಳೆ ಚೆಂಡಿತಿದುಂದಯ್ಯ ಕಿವನ ಷ್ಟಾತ !

ಡ್ಯೂ ಸೆಎಡಿ, ಬೌಂಡ್ಲೊರ್‌ಗ
ಬ್ರಿಂಗ್‌ರ್‌ಬ್ರಿಂಗ್ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

2055/2
SIR
055/2

ಬಸನ ಸಮಿತಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಹೆಬ್ಬಡ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ : ಮುದ್ರಣ ನಾಮ

ಬಸನ ಪಟ್ಟ

ಸಂಪುಟ ೧೦

ನೇ೦ ೧೯೭೯

ಸಂಚಿಕೆಗ್ರಂಥ

294-551305(B)
00551 VIR
ಬೆಳ್ಳಿಹೆಬ್ಬಡ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು : ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಶ್ವಪಾಠ್ಯಪ್ರ

ಸಹ ಸಂಪಾದಕರು : ಜಂದ್ರಿಕಾ ಪುರಾಣೀಳ

ಕೊಡುಗೆ / /

ಎಂದು : ಪಿ.ಕೆ. ಪುರಾಣೀಳ
ಶ್ರೀಗಂ ಪ್ರಕಾಶನ, "ಶ್ರೀಗಂ"
4/5ಂ, ಅಲಿ ಆಸ್ಕ್ರೆ ರಸ್ತೆ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 052
Tel: 22264361

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಬಸನ ಸಮಿತಿ

'ಬಸನ ಭಿನ್ನ' ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ರಸ್ತೆ,
ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ವೃತ್ತ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೧.
ದೂರವಾಣಿ : ೨೫೫೦೫.

ಒಸವ ಪದ

ಒಸವ ಸಮಿತಿಯ ಬೆಳ್ಳಹಬ್ಬದ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

ಸಂಚಿಕೆ-೧೦

ಮೇ ೧೯೮೯

ಸಂಚಿಕೆ-೨

ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

೧. ಇಪ್ಪತ್ತು ದು ವರ್ಣಗಳ ಸಾಧನೆಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿ	—ಶ್ರೀ ಅನ್ನದಾನಯ್ಯ ಪುರಾಣ	೦
೨. ಓ ! ಕೃಂತಿ ಪುರಂಷ	—ಎನ್. ಎಂ. ಕೆ. ಸೋಗಿ	೧೦
೩. ಶ್ರೀ ಕುಮಂಜು ಅವರ ವಿಶ್ವವಾನವ ಸಂದೇಶ	—ಡಾ॥ ಕಂ.ಮಂ.ಬ್ರ.	೧೧
೪. ಒಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞೈ-ಬಿದುಕುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ	—ಡಾ॥ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಪುರಾಣ	೧೨
೫. ಅನುಭವ ಮಂಟಪ ತತ್ವಗೋಣಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ	—ಪ್ರೋ ಬಿ. ವಿರಾಪಾಕ್ಷಪ್ರ	೧೩
೬. ಒಸವಣ್ಣನವರ ಅನುಭಾವ ದರ್ಶನ	—ಯೋಗೀಶ ಯಾಡ್ರಾವಿ	೧೪
೭. ಚನ್ನಬಸವನ ಜನನ ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗೆ ಆಯಿತು ?	—ಡಾ॥ ಘ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ	೧೫
೮. ಶರಣ ನುಲಿಯ ಚೆಂದಯ್ಯ	—ಡಾ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಶಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ	೧೦
೯. ಶಾಸನೋಕ್ತ ಮರುಳಿಸಿದ್ದ ಹಾಗೂ ರೇವಣಸಿದ್ದ	—ಡಾ॥ ಬಿ. ಆರ್. ಹರೇಪುರ	೧೨
೧೦. ಮೇರೆಮಿಂದಯ್ಯಗಳ ವಚನಗಳಿಂ	—ಸಂಗ್ರಹಕರು : ಜಗದೀಶ, ಬೆಂಗಳೂರು.	೧೧
೧೧. ಏರ್ಲೈವ ತತ್ವದ ಸಾಕಾರರೂಪಿ ಲಿಂ, ಹಾಸಗಲ್ಲು ಕುವಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು	—ಡಾ॥ ಎನ್. ಎಂ. ವೃಷಭೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ	೧೨
೧೨. ವಚನಗಳು, ಸ್ವರೂಪಚನಗಳು : ಒಂದು ವಿವೇಚನೆ	—ಡಾ॥ ವ್ಯಾ. ಜಿ. ಪೂಜಾರ	೧೩
೧೩. ಕಾಳಾಮುಖಿರು	—ಡಾ॥ ಎಸ್. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ	೧೪
೧೪. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಂಕ ತಂಂಬಿ	—ಚಿ. ಆರ್. ಮಹಾದೇವಯ್ಯ	೧೫
೧೫. ಅತಿವಣ ಪಡೊತ್ತರಮ ಧರ್ಮಾಷ್ಟ	—ಡಾ॥ ಘ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ	೧೦೨

ಒಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳೆಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞಾ-ಬದುಕುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

— ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ

ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳಾದ ಅರ್ಥವಾದ-ವಾಸ್ತವವಾದಗಳ ಬಳಿವಿಡಿದು ಅಶಾವಾದ ನಿರಾಶಾವಾದಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅಶಾವಾದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗಿರ್ದುದ್ದೆಲ್ಲ ಹಾಲಾಗಿ ರಾಣಿಸುತ್ತದೆ : ನಿರಾಶಾವಾದದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಹಾಲಾ ಕಳ್ಳಿಯ ಹಾಲಾಗಿ ರಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಾನವನ ಬದುಕು ಇವರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ‘ಅಪರಿಮಿತ ಕತ್ತಲೆಯೋಗಿ ವಿವರೀತದ ಬೆಳಗಿ’ಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ವಾನವನ ಬದುಕೊಂಡೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಮನೋಚರ-ಭಯಂಕರ : ಒಟ್ಟುನೋಟಿಕ್ಕೆ ಮನೋಹರ ; ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಭಯಂಕರ. ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಲೀಲಾವಿಲಾಸ ಗೋಚರಿಸಿದರೆ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಾಗ ಒಂದನ್ನೂಂದು ತಿಂದು ಬದುಕುವ ಜೀವಾವಳಿಯಂ ಮೈ ನಡುಗಿಸುವ ದುರಂತಮಯ ದೃಶ್ಯ. ಇವರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೇ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ನಡುದರೂ ಭೂಮಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಗಳಿರದು, ದುರಂತ ಸುಖಾಂತಗಳಿರಡೂ, ಆಶ-ನಿರಾಶಗಳಿರಡೂ, ನೋಟ-ನಲಿವ್ವಗಳಿರಡೂ ಅನಿವಾಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕಗಳಿಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಬದುಕಿನ ದುರಂತ ವನ್ನೂ, ಅದರ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಬಸವಣ್ಣನವರು. ದುರಂತಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆ ಎಳೆಯುವ, ಸುಖಾಂತಗಳನ್ನು ವೈಭವೀ ಕಿರಿಸುವ ರೀತಿ ಅವರದಲ್ಲ. ಅವರು ಕಂಡ ಈ ದುರಂತ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ಯರೂ ಕಂಡಿರಬಹುದು; ಅದರ ಅವರಂತ ಅಪುಗಳಾಚೆಯ ಸೈಮಿನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದವರಾರು ?

“ಹಬ್ಬಿ ತಂದ ಹರಕೆಯ ಕುರಿ ತೋರಣಿಕ್ಕೆ
ತಂದ ತಳಿರ ಮೇಲಿನ್ನು ;”

“ಹಾವಿನ ಬಾಯ ಕಪ್ಪೆ ಹಸಿದು ಹಾರುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಆಸಿ ವಾಡುವಂತೆ ;”
“ಹಗಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ವರ ಮೇಲೆ ಒರಳ ನೂಂಕುವರೆ? ಕೊಳೆದ ವೇಲೆ ಸಂಕೋಲಿಯಿನಕ್ಕುವರೆ ?”
“ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಶುವಿನಂತಾನು ದೇಸೆದನೆಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನರ್ಹಾ ;”
“ಬಡ ಪಸು ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೂಡ ಕಾಲ ಬಡಿಪು ದಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಗಿಯುಂಟ ?”
“ಬೆಳಿಯ ಭೂಮಿಯಲೊಂದು ಪ್ರಜಯದ ಕೆಸ ಹುಟ್ಟಿ ತಿಳಿಯಲೇಯದು, ಎಚ್ಚರಲೇಯದು ;”
“ಅಡವಿಯೋಳಗೆ ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ‘ಅಂಬೀ’ ಎಂದು ಕರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲದೇನೆ ;”
“ಚಂದ್ರಮಾನಂತೆ ಕಳೆಸಮನಿಸಿತ್ತೆನಗೆ, ಸಂಸಾರ ಪಂಬ ರಾಕು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಿಯಾಗಿ ಸಂಗಿತ್ತಯಾ ;”
“ಇಲಿ ಗಡಹ ನೊಡ್ಡಿದಲ್ಲಿಪ್ಪಂತೆ ಎನ್ನ ಸಂಸಾರ ;”
“ಶೂಲದ ಮೇಲಣ ಏಭೋಗಪೇನಾದೇಡೇನೂ? ನಾನಾ ಪಣದ ಸಂಸಾರ ಹಾವ ಹಾವಾಗಿನ ಸ್ವೀಹದಂತೆ ;”

“ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ ಸಿರದುದ್ದ ವಾದ ಬಳಿಕ ಪನ ಹೇಳಬೇನರ್ಹಾ ?”

ಒಸವಣ್ಣನವರ ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಮೇಲಿನ ಪಶ್ಚಾಂತ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನ ದಂರಂತ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬಹುದು :

“Like flies to wanton boys, we are to the gods : They kill us for their sport”

ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿ ದೃವದ ಮೇಲೋ, ಕರ್ಮಾ ಮೇಲೋ ಇದರ ಹೊಳೆ ಹೇರಿ ಹಲುಬುತ್ತ ಕೊಡು ವುದು ಒಂದನೆಯ ವಿಧ ; ಬದುಕಿಗೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಲಿದಿರುವಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದೇ ವ್ಯಾಧವನ್ನುವುದು ಎರಡ

ನೇಯ ಏಧ—ಎರಡೂ ಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋತು
ಮೊಂಡೆಯೂರುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವಂನುಜ ಕುಲಕ್ಕೇ
ರಾಂಭನಾಸ್ಪದ.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಸತ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಿಯ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ :

“ಹಂಟ್ಯೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಂಟ್ಯಿಸಿ,
ಇಂದ್ರಿಯ ಬಿಂಬಿಪ್ರದ ನಿಮ್ಮ ನಗುವರಯ್ಯಾ;
ಶಿವಬಟ್ಟೆಯೋಳಿನ್ನನು ಇರಿಸಯ್ಯಾ, ಹರನೇ.
ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆನು, ಬಟ್ಟೆಯ ತೋರಯ್ಯಾ;
ಹಂಯ್ಯಾಲಿಟ್ಟೆನು;—‘ಗಣಂಗಳೂ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯಾನೆನ್ನ
ಕಾಡಿಹನಯ್ಯಾ;”

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಗಮನಾರ್ಥ : ಹಂಟ್ಯಿಸಿದ ಶಿವ
ಶಿವಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನೇ ನಗೀಡಾಗು
ತಾನೆ ; ಶಿವನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೂ ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಮೌರ
ಯಾಟ್ಪರಿ ಅವನು ದಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ ಶಿವ
ನನ್ನೂ ಬಗ್ಗೆ ಸುವ ಶಕ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತರಿದಿದೆ.

ಇದೇ ಆಶಯ ಕೆಳಗಣ ವಚನದಲ್ಲಿ ದುಂದಬಿ
ಗಂಭೀರನಾದದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃತ್ತವಾಗಿದೆ :

“ಜಂಬೂದ್ವಿಪ ನವಮಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯೋಳಿಗೆ
ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ಎರಡಾಳಿನ ಭಾಷೆಯು ;
“ಕೊಲುವೆನಂಬ ಭಾಷೆ ದೇವನದು :
“ಗೆಲುವೆ” ನಂಬ ಭಾಷೆ ಭಕ್ತನದು ;
ಸತ್ಯವೆಂಬ ಕೂರಲಗನೇ ಕಳಿದು ಕೊಂಡು
ಸದ್ಬಕ್ತರು ಗೆದ್ದರು, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ;”

ಬದುಕೊಂಡು ಬವರ—ಕೊಲುವೆನಂಬ ಅದ್ವಾದೊಡನೆ,
ಅದ್ವರ್ತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯೋಡನೆ ಬವರ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಕೂರಲಗು
ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಭಕ್ತನಿಗೇ ಗೆಲವು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಗಂಟು.

ಆದುದರಿಂದ ಬದುಕಿನ ದುರಂತಾಂಶಗಳಿಂದ
ಎಕೆಲೆತನಾಗದೆ, ಕೆಂಪಿನಿಂದ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಾದಬೇಕು.
ಈ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ ಮಂನ್ನಾಗಿ ಬೇಕು :

ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಪ್ರತ್ಯೇ—ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಕ್ಕೆ

“ಎನಿಸೆನಿಸೆಂದೆಂದೆ ನಾ ಧೃತಿಗೆಡನಯ್ಯಾ;
ಎಲುವುದೋಂದರೆ, ನರಪರಿದರೆ, ಕರುಳು
ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ನಾ ಧೃತಿಗೆಡನಯ್ಯಾ;
ಸಿರ ಹರಿದು ಅಟ್ಟನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಧ್ವರೆ ನಾಲಗೆ
‘ಕೂಡಲಸಂಗಾ, ಶರಣೆನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೀತಯ್ಯಾ ;”

ಇನ್ನೊಂದು ಇಂಧದೇ ವಚನ :

“ಒಣಿಸಿ ಎನ್ನ ಫೋಣ ಫೋಣಲನೆ ಮಾಡಿದರೆಯೂ
ಹರಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನ್ನ ಕ್ಷ ನಿವ್ಯಾ ಚರಣವ ನೆನೆವ್ಯದ
ಮಾಡೆ, ಮಾಡೆ ; ಶರಣಂಬುದ ಮಾಡೆ, ಮಾಡೆ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಹೆಣನ ಮೇಲೆ
ಕಂಚಿಟ್ಟಂಡರೆಯೂ ಮಾಡೆ, ಮಾಡೆ ;”

ಈ ಧೃತಿ, ಈ ದೃಢತೆ, ಈ ಭಲದ ಬಲಗಳ ಮುಂದೆ
ದೃವದಾಟ ನಡೆದಿಲ್ಲ ?

“ಶರಣರೊಡನೆ ಶ್ರವಷ ಮಾಡಿ ಮಾರುಗೋಲ
ಬಿಡುವೆನಯ್ಯಾ ;
ತಾಗಲಿ, ತಪ್ಪಲಿ ‘ಗೆಲಪೆನ್ನದೆಂ’ಬೆನಯ್ಯಾ ;
ಕಳನಿಂದ ಕಡೆಗಳಕ್ಕೆ ಓಡುವೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗರ್ಯಾ ;”

ಜೀವನದ ದುರಂತಾಂಶಗಳಿಂತ ಜೀವನದ ಕ್ಷೇಣ
ಭಂಗುರತೆಯ ಅರಿವೂ ಅಣ್ಣನವರಿಗಿದೆ.

“ನಿಖಿಷದ ನಿಖಿಷಂ ಬೋ, ಕ್ಷೇಣದೊಳಗಧ್ಯಂ
ಬೋ :

ಕಣ್ಣ ಮುಂಚ್ಚಿ ಬಿಂಬಿಪ್ಪೆ ಸು ಬೇಗಂ ಬೇಂ ;
ಸಂಸಾರದಾಗುಂ ಬೋ ; ಸಂಸಾರದ ಹೋಗುಂ
ಬೋ ; ಸಂಸಾರದೊಪ್ಪ ಬೋ ;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ :

ನೀ ಮಾಡಿದ ಮಾರುಗೋಂ ಬೋ,
ಅಭ್ಯರ್ಪಣ್ಯಾಯೋಂಬೋ ;”

ಆದರೇನು, ‘ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ಬದುಕಿದರೂ
ಸಾಕೆಂದಿದ್ದ ಅವರು, ‘ಮರಣವೇ ಮಹಾನವರಿ’
ಎಂದಿದ್ದ ಅವರು, ‘ಕಾಳ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಸಿರಿ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ’
ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದ ಅವರು ‘ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಪದವಿ’ಯನ್ನು

ಪಡೆಯಲು ಕೆಂಕೆ ಕೆಟ್ಟಿದರು. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ
ಪಡೆಯಲಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ

“ಭಕ್ತನೇನಿಸುವೆನಯಾ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ;
ಯುಕ್ತನೇನಿಸುವೆನಯಾ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ;
ಸಾರಿ ಶರಣನೇನಿಸುವೆನಯಾ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ;
ಎಡಹಂಗುಳಿಗಳ ದಾಟಿ ಬರಬರ
ಲಿಂಗ್ಯಕ್ಕನೇನಿಸುವೆನಯಾ ;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಿಂದಿಕೆ
ನನಿಸುವೆನಯಾ,”

ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಷೂರ್ಪೈ ಪರವಾ
ರಾಧ್ಯಾದರು.

ಇಂತಿದು ಬಸವ ಪಚನಗಳಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆ,
ಬದುಕುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ,

ಮಣಿಯನೆಣಿಸಿ ದಿನವ ಕಳಿಯಲು ಬೀಡ
ಕಣಿಯ ಪ್ರಾಣಿಸಿ ದಿನವ ಕಳಿಯಲು ಬೀಡ
ಕ್ಷೇಣವಾದಡೊ ನಿಜದ ನೆನೆಹೆ ಸಾಕು,
ಕ್ಷೇಣದೊಳಗಳ ಅರ್ಥವಾದಡೊ ನಿಜದ ನೆನೆಹೆ ಸಾಕು,
ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆಳ್ಳಿಗುಳಿ ಬಿಸಿನಿಂತೊಳಗುಂಟೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ?

— ಅಲ್ಲವಪ್ರಭು